Lieta Nr.130061613

Lietvedības Nr.1-0092-14/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 22.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Zute,

Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatīja

/pers. A/ sūdzību par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1/4672, un

k o n s t a t ē j a:

ar 2013.gada 29.aprīļa Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles vadītāja p.i. /pers. C/ lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45 /pers. A/, par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā noteikto ierobežojumu un aizlieguma pārkāpšanu saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{30} panta, par ko /pers. A/ tika piemērots administratīvais sods – naudas sods Ls 150 apmērā.

2013.gada 19.jūnijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ izskatīja /pers. A/ sūdzību un nolēma atcelt lēmumu daļā, kurā konstatēts, ka /pers. A/, izdodot 01.08.2012. rīkojumu Nr.R-207 par atvaļinājuma pabalsta piešķiršanu savai radiniecei (laulātai) /pers. E/, atradās interešu konflikta situācijā un pārkāpa Likuma 11.panta pirmo daļu un pārējā daļā atstāja negrozītu 2013.gada 29.aprīļa Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles vadītāja p.i. /pers. C/ lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45, bet noraidīja sūdzību, vienlaikus grozot ar lēmumu uzlikto naudas soda apmēru, nosakot Ls 125 apmērā un izlabojot lēmumā pārrakstīšanās kļūdu, izlabojot lēmumā leM IC 26.02.2013. vēstules reģistrācijas datumu, aizstājot lēmuma konstatējošās daļās 1.lpp. 3.rindkopā vārdu "novembra"ar vārdu "februāra".

2013.gada 22.jūlijā tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1/4672 un pieteikums par procesuālā termiņa atjaunošanu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013.gada 19.jūnija lēmuma Nr.1/4672 pārsūdzēšanai.

Ar 2013.gada 29.jūlija Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese s lēmumu atjaunots sūdzības iesniegšanas termiņš un ierosināta tiesvedība.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī LAPK) 288.panta pirmo daļu, /pers. A/ pārsūdz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1/4672 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka 2013.gada 29.aprīļa lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45" (turpmāk tekstā arī lēmums) daļā par administratīvās atbildības un naudas soda piemērošanu. Savu pieteikumu pamato ar sekojošiem argumentiem: KNAB lēmumā atzīst (sk. lēmuma 4.1pp. 3.rindkopu), ka "ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos LAPK 37.panta pirmajā daļā minētais noilguma termiņš tikai tad, ja šīs ziņas nostiprinātas noteiktā procesuālā formā." Turpmāk KNAB lēmumā atzīst (sk. 4.1pp. 3.rindkopu), ka ir divas atzīšanas procesuālās formas, proti, „Administratīvo pārkāpumu lietvedībā šī forma ir administratīvā pārkāpuma protokols vai lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu. Kopš šī brīža administratīvais pārkāpums ir atklāts".

KNAB ar šo lēmumu vēlreiz atzīst (sk. lēmuma 4.1pp. 6.rindkopu), ka „2013.gada 1.martā atklāja pārkāpumu un saskaņā ar LAPK 238.1.pantā noteikto, 2013.gada 1.martā [...] pieņēma lēmumu uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, to fiksējot rezolūcijas veidā" Taču turpmāk KNAB lēmumā nonāk pretrunā pats ar sevi, jo ar argumentiem pastiprinot apstākli, ka nav pārkāpis LAPK 37.panta trešajā daļā noteikto lietvedības uzsākšanas datumu, norāda uz apstākļiem, ka ir pieņēmis lēmumus pārkāpjot LAPK 270.panta pirmajā daļā noteiktos administratīvo pārkāpumu lietas izskatīšanas termiņus.

KNAB pats atzīst (sk. lēmuma 4.1pp. 6.rindkopu), ka lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu rezolūcijas veidā fiksēts „uz dokumenta, kas satur ziņas un faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu" 2013.gada 1.martā. Minēto pastiprina arī sūdzības iesniedzējam adresētā 2013.gada 6.marta KNAB vēstulē Nr.1/1737, esošā norāde uz to, ka manās darbībās „ir konstatētas pazīmes", kas liecina par likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto aizliegumu neievērošanu.

Augstākās tiesas senāta 2009.gada 30.aprīļa spriedumā (lietā Nr.SKA-307/2009, 8.punkts) konstatēts, ka par atklāšanas dienu uzskatāma diena, kad attiecīgā iestāde ir pabeigusi attiecīgo pārbaudi, apstākļu noskaidrošanu un tiek konstatēts (atklāts), ka persona tiešām ir izdarījusi darbības, par kurām paredzēta atbildība. Līdz ar to secina, ka sūdzības iesniedzējas pārkāpums bija atklāts 2013.gada 1.martā, ko savā lēmumā ar faktiem vēlreiz apliecina pats KNĀB, proti, ka ir bijis KNĀB 2013.gada 1.marta lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu, amatpersonas rezolūcijas veidā., bet šādu lēmumu, par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu, saskaņā ar LAPK 238.1.panta pirmo daļu, var veikt, tikai gadījumā, ja KNAB jau bija konstatējis lietas faktiskos apstākļus un iespējamās pārkāptās normas.

KNAB arguments, ka „tikai administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros ir iespējams konstatēt personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un, tikai izskatot lietu pēc būtības, var tikt konstatēti lietas faktiskie apstākļi un pārkāptās normas" ir samērojams ar LAPK 270.panta pirmo daļu, ka administratīvo pārkāpumu lietas vešanas termiņi, pēc lietvedības ierosināšanas, ir aprobežoti laikā - proti „lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus".

Saņemot pieteikumu par administratīvo pārkāpumu, kas izriet no LAPK 246.panta, diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem viens no lēmumiem, saskaņā ar LAPK 238.1.pantu, tostarp, piemēram, arī lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Tā kā 2013.gada 1.martā KNAB pieņēmuma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu, tad administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai nebija nozīmes, jo tam būtu rakstveida pierādījuma raksturs. Turklāt administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts tikai 2013.gad 16.aprīlī, tātad uz tā pamata pieņemtais KNAB 2013.gada 29.aprīļa lēmums Nr.870/1-24/45 ir sastādīts prettiesiski, pārkāpjot LAPK 270.panta pirmajā daļā norādītos termiņus.

Tāpat ņemot vērā KNAB lēmumā norādītos jaunatklātos apstākļus, proti, KNAB (sk. lēmuma 4.1pp. 4.rindkopu) līdz šim nebija atklājis, ka sākotnējais informācijas avots ir privātpersonas iesniegums pamatojoties uz Birojā saņemtas cita personas sūdzībā sniegto informāciju", un nav vērtēts vai KNAB lēmumos nav pārkāpis Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmajā daļā noteikto termiņu, proti, „ja administratīvā lieta ierosināta uz iesnieguma pamata, iestāde pieņem lēmumu par administratīvā akta izdošanu viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas dienas.

Sūdzības iesniedzējam par privātpersonas iesniegumu līdz šim nekas nebija zināms, tostarp, tā iesniegšanas termiņi, u.tml., un tādējādi šis fakts, liek apšaubīt KNAB apgalvojumu par KNĀB pašiniciatīvas esamību, kā to turpmāk Lēmumā (sk. Lēmuma 4.1pp. 4.rindkopu) norādīja KNAB - „pēc Biroja iniciatīvas tika uzsākta pārbaudē". Par pašiniciatīvu rodas saprātīgas šaubas, jo Iekšlietu ministrijas Informācijas centra 2013.gada 26.februāra vēstule Nr.14/1-2218 ir atbildes vēstule uz KNĀB 2013.gada 13.februāra vēstuli Nr.1/1100. Gadījumā, ja KNAB 2013.gada 13.februāra vēstule ir iniciatīva uz privātpersonas iesniegumu, tad KNAB piebilde par pašiniciatīvu, ir tikai tā iemesla dēļ, lai novērstu procesuālo termiņu pārkāpumu esamību, jo Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmā daļa nosaka viena mēneša termiņu administratīvā akta izdošanai.

Jāpiemin arī, ka KNAB iniciatīva būtu vērtējama kā pašiniciatīva gadījumā, ja izpildot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 28.panta otro daļā noteikto pienākumu (KNAB 23.panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos ir pienākums pārbaudīt, vai deklarācijā ir norādītas ziņas, kas liecina par likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto ierobežojumu pārkāpšanu), KNAB būtu veicis pārbaudi par sūdzības iesniedzēju, kā valsts amatpersonas rīcību stājoties amatā vēl 2010.gada oktobrī. KNAB informēšana par sūdzības iesniedzēja, kā valsts amatpersonas vispārējo stāvokli izpaužas caur valsts amatpersonas deklarācijas iesniegšanu, savukārt, deklarācijas ir pakļautas KNAB kontrolei, saskaņā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 28.panta otro daļu. Tādā gadījumā KNAB pārbaude varētu izpausties kā KNAB pašiniciatīva. Turpretī, ja patiesais iemesls ir privātpersonas iesniegumā sniegtās ziņas, tad ievērojams ir Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmajā daļā noteiktais laika ierobežojuma termiņš.

Ņemot vērā minētos apsvērumus un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.1.panta pirmo daļu, 246.pantu un 288.panta pirmo daļu, sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr. 1/4672 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka 2013.gada 29.aprīļa lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45" daļā par administratīvās atbildības un naudas soda piemērošanu un izbeigt lietu (pieņemt lēmumu par atteikumu uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta nosacījumiem, tiesa /pers. A/ sūdzību izskata rakstveida procesā.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumā Nr.1/4672 ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, atzīst,

ka sūdzība ir noraidāma, bet 19.06.2013. lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu izskatot sūdzībuadministratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā

pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešā daļaparedz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Sūdzības iesniedzējs kā pamatojumu lēmuma atcelšanai norāda tieši tādu pašu, kādu norādījis iesniedzot sūdzību 17.05.2013. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam, par 2013.gada 29.aprīļa Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles vadītāja p.i. /pers. C/ lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 270.panta pirmo daļu, lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus, lietā tiesa konstatē, ka administratīvais pārkāpuma protokols RD Nr.001537 sastādīts 16.04.2013. un 2013.gada 29.aprīlī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles vadītāja p.i. /pers. C/ pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/45 ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 270.pantā noteikto 30 dienu termiņu.

Savukārt, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta trešo daļu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par šā kodeksa divpadsmitajā "c" nodaļā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzsākt viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā divu gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Pamatojoties uz administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem, lēmumā konstatētā pārkāpuma izdarīšanas datumi ir 01.08.2012., 13.09.2012. 08.11.2012., 16.11.2012., 05.12.2012. un 18.12.2012., lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā uzsākta 2013.gada 1.martā, ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietvedība administratīvajā pārkāpuma lietā uzsākta, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta trešajā daļā noteiktos termiņus, un sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītais, ka KNAB amatpersonas nav ievērojušas administratīvās pārkāpuma lietas ierosināšanas termiņu, nav pamatots.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērotais sods ir noteikts sankcijas robežās, sods par izdarīto pārkāpumu ir samērīgs, un tiesa neatrod pamatu tā grozīšanai.

Tiesa saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un atzīst, ka iestādes lēmums ir atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 289^{12}.panta otrās daļas 1.punktu, 289^{13}., 289^{17}.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību un atstāt negrozītu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1/4672.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts 2014.gada 22.aprīlī un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 24.aprīlī.

Tiesnese A.Zute